

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 decembrie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 384 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, a dispozițiilor art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (27), ale art. 5 lit. a) și c), ale art. 8 alin. (1), ale art. 41 ¹ alin. (1), ale art. 42 alin. (1)—(3) și ale art. 42 ¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări	2–6	capacităților de transport spre Republica Moldova”, obiectiv Conductă de transport gaze naturale Onești—Gherăești	11–12
Decizia nr. 395 din 15 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	6–8	1.460. — Hotărâre privind actualizarea descrierii tehnice a unor drumuri forestiere, precum și trecerea cu titlu gratuit a acestora și a terenurilor aferente din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Toplița, județul Harghita	12–14
Decizia nr. 423 din 29 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	9–10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.459. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 334/2021 privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 15,5982 ha din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Dezvoltări ale SNT în zona de nord-est a României în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu gaze naturale a zonei, precum și al asigurării		3.723/1.004. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoloalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora	15
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 384**

din 5 iulie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, a dispozițiilor art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (27), ale art. 5 lit. a) și c), ale art. 8 alin. (1), ale art. 41¹ alin. (1), ale art. 42 alin. (1)—(3) și ale art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina-Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și ale art. 4 alin. (2), ale art. 5 lit. a), ale art. 8 alin. (1), ale art. 41¹ alin. (1) și ale art. 42 alin. (1)—(3) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, excepție ridicată de Societatea Cizeta Trans — S.R.L. din Oradea, prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență Andor Mircea, în Dosarul nr. 3516/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 602D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul Ioan Crețu, în calitate de cesionar al drepturilor litigioase, asistat de domnul avocat Tudor-Vasile Zach din Baroul Bihor, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar s-au depus înscrisuri prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că a ridicat excepția pornind de la o situație concretă ce se repetă constant, respectiv tardiva și ineficienta despăgubire a celor care au avut de suferit în urma unor accidente rutiere determinată de existența unor prevederi legale ce permit asigurătorilor să se sustragă de la sau să întârzie în mod nejustificat acordarea acestor despăgubiri. În acest sens sunt incidente prevederile art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, deoarece textul, nefiind limitat la raportul contravențional, permite asigurătorilor să utilizeze sintagma „plângerea suspendă executarea” și în ceea ce privește răspunderea asigurătorului, care este o răspundere de cu totul altă natură decât cea contravențională. Ar trebui ca norma de drept să fie clarificată prin stabilirea în mod limitativ a faptului ca suspendarea obligațiilor prevăzute în procesul-verbal de

contravenție să privească doar persoana contravenientului și răspunderea contravențională atât în materia plății amenzii, cât și în materia despăgubirilor fără a avea legătură cu terții. Aceasta deoarece, în cazul de față, timp de 32 de luni asigurătorul a suspendat plata despăgubirilor ca urmare a plângerii contravenționale pe care persoana care a săvârșit accidentul a introdus-o la instanță, în cazul de față, la presiunea asigurătorului.

5. În ceea ce privește celelalte texte supuse controlului, se arată că Parlamentul, care este unicul legiuitor, a cedat prerogativa legiferării unor autorități administrative care sunt finanțate de asigurători, permițând acestora să adopte norme de aplicare a legii care, de fapt, au valoare de lege. Toate hotărârile pronunțate în cauză au la bază aceste norme, care sunt în favoarea asigurătorilor și din motivul că autoritatea menționată este finanțată din activitatea unor societăți de asigurare și au un interes legat de societățile de asigurare. Astfel, s-au emis norme de aplicare a legii sub masca unor principii care par echitabile, dar, de fapt, ascund inechități, cum ar fi: despăgubirea este calculată la cursul de schimb de la data evenimentului, chiar dacă va fi acordată mai târziu, iar normele de calcul al uzurii sunt inechitabil reglementate și duc la diminuarea despăgubirilor. În concluzie, delegarea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a puterii de a legifera aduce atingere art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, deoarece s-a acordat o putere de a legifera unui organism finanțat de cei controlați.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, deoarece criticile vizează modalitatea de interpretare și aplicare a acestora raportat la situația particulară a autoarei excepției, care intră în competența instanței de judecată. În ceea ce privește textele criticate din Legea nr. 136/1995 și din Legea nr. 32/2000, apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât înființarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor își are temeiul în art. 116 alin. (2) din Constituție, iar prin prevederile criticate sunt stabilite competențele acesteia, inclusiv elaborarea de norme limitate la temeiul legii și elaborate în aplicarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.516/111/2017, **Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, ale art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și ale art. 4 alin. (2), ale art. 5 lit. a), ale art. 8 alin. (1), ale art. 41¹ alin. (1) și ale art. 42 alin. (1)—(3) din Legea nr. 32/2000**

privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări. Excepția a fost ridicată de Societatea Cizeta Trans — S.R.L. din Oradea, prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență Andor Mircea (care, în prezent, a cesionat drepturile litigioase către domnul Ioan Crețu, asociat și administrator statutar), într-o cauză având ca obiect cererea de revizuire a unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză în care s-a solicitat obligarea în solidar a unei persoane care a comis un accident auto din culpă și a societății de asigurare la plata diferenței de despăgubire între suma acordată deja de către societatea de asigurare și cea pe care autoarea a considerat că îi este datorată efectiv.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că autorul accidentului rutier a formulat plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției — depășire pe linie continuă, faptă din care a rezultat avariarea gravă a vehiculului aflat în proprietatea autoarei excepției. Instanțele care au judecat plângerea au interpretat că, în temeiul art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, este suspendată atât aplicarea sancțiunii contravenționale, respectiv răspunderea contravențională, cât și răspunderea civilă delictuală a persoanei vătămate și cea contractuală a societății de asigurare. Or, potrivit unor precizări transmise autoarei excepției de către Ministerul Justiției, la solicitarea acesteia, în situația în care se formulează plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se suspendă numai sancțiunile administrative, iar nu și răspunderea civilă, deoarece aceste două tipuri de răspunderi au regimuri juridice diferite. În cauza în care s-a judecat răspunderea contravențională a autorului accidentului, instanțele au apreciat în sens contrar celui cuprins în precizările transmise de Ministerul Justiției, motiv pentru care societatea de asigurare a amânat plata despăgubirilor timp de 31 de luni, atât cât au durat soluționarea plângerii contravenționale și exercitarea căii de atac împotriva acesteia.

9. Această procedură îndelungată a fost posibilă tocmai din cauza neclarității sintagmei „*plângerea suspendă executarea*”, care nu identifică tipul de executare la care se referă, respectiv executarea sancțiunilor contravenționale și a măsurilor complementare dispuse prin procesul-verbal de contravenție. Această sintagmă permite extinderea interpretării dincolo de materia contravențională, ducând la interpretări cu caracter dilatoriu, care încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție, referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

10. Prin art. 8 și 53 din Legea nr. 136/1995 și art. 4 alin. (2) și (27), art. 5 lit. a) și c), art. 8 alin. (1), art. 411 alin. (1), art. 42 alin. (1)—(3) și art. 421 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 se delegă unei autorități finanțate de societățile de asigurare — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor — puterea de a legifera, ceea ce aduce atingere art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. Această comisie este finanțată de societățile de asigurare și a legiferat norme cu putere de lege de natură să le avantajeze pe acestea, contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

11. Prin textele de lege criticate, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a fost organizată ca o instituție autonomă, fără a avea reglementată o răspundere civilă sau penală, a primit dreptul la autofinanțare, respectiv finanțare de la asiguratorii pe care ar trebui să-i supravegheze și să-i controleze și a elaborat norme avantajoase asiguratorilor, și nicidecum echitabile pentru persoanele prejudiciate, respectiv Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.133/2006.

12. **Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele depuse, concluziile apărătorului autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum a fost reținut de instanța care a sesizat Curtea în considerentele încheierii de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, dispozițiile art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, și dispozițiile art. 4 alin. (2), ale art. 5 lit. a), ale art. 8 alin. (1), ale art. 411 alin. (1) și ale art. 42 alin. (1)—(3) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000.

17. Prin notele scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea, autoarea a ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (2), ale art. 37 alin. (2) lit. b), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 61 alin. (1) din Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.133/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 6 decembrie 2006. Instanța care a sesizat Curtea nu a reținut aceste articole în încheierea de sesizare.

18. Cu privire la acest aspect, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”, iar potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului*” și că nu intră în competența sa de soluționare Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.133/2006 (a se vedea *ad similib* Decizia nr. 931 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007).

19. Curtea observă, de asemenea, din studierea actelor depuse la dosar, că autoarea a ridicat și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 5 lit. c) și ale art. 421 alin. (1) din Legea nr. 32/2000, asupra cărora se va pronunța prin prezenta decizie, potrivit jurisprudenței sale,

chiar dacă instanța care a sesizat Curtea nu le-a reținut în încheierea de sesizare (a se vedea, *ad similibis*, Decizia nr. 629 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 6 februarie 2020, paragrafele 14 și 15).

20. Prin raportare la data producerii accidentului, Curtea observă că autorul a criticat dispozițiile art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispozițiile art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 304/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 19 noiembrie 2007, dispozițiile art. 4 alin. (2) și ale art. 42 alin. (1)—(3) din Legea nr. 32/2000, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 289/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 30 decembrie 2010, dispozițiile art. 4 alin. (27), ale art. 5 lit. a) și c), ale art. 8 alin. (1) și ale art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 octombrie 2015, și dispozițiile art. 41¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000.

21. Curtea constată că Legea nr. 136/1995 este abrogată la data pronunțării prezentei decizii prin art. 40 alin. (1) din capitolul XIV — *Dispoziții finale* al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2016 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terțelor persoane prin accidente de vehicule și de tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 19 septembrie 2016, iar Legea nr. 32/2000 este abrogată prin art. 38 alin. (1) din capitolul IX — *Dispoziții tranzitorii și finale* al Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 8 octombrie 2018.

22. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

23. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Plângerea suspendă executarea. [...]*”;

— Art. 8 din Legea nr. 136/1995: „*Constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor și a sumelor asigurate se efectuează în condițiile legii și ale normelor adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru asigurările obligatorii sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurărilor facultative.*”;

— Art. 53 din Legea nr. 136/1995: „*Prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legii se stabilesc: aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, limitele teritoriale de acoperire, nivelul despăgubirilor, condițiile de plată, durata asigurării, facilitățile și penalizările aplicabile asiguraților, criteriile și condițiile pentru acordarea sau retragerea autorizației, persoanele care au obligația să încheie contracte de asigurare, modalitatea de gestionare a cazurilor de refuz al asiguraătorului de a încheia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, dacă este cazul, precum și alte informații referitoare la acest tip de asigurare.*”;

— Art. 4 alin. (2) și (27) din Legea nr. 32/2000: „(2) Se înființează Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, autoritate administrativă autonomă de specialitate, autofinanțată, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi. [...]”

(27) *Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui, iar actele individuale sunt deciziile și avizele.*”;

— Art. 5 lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000: „*Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții principale:*

a) *elaborează și/sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, inclusiv reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări, iar în ceea ce privește reglementările contabile, și după avizul/informarea, după caz, potrivit legii, a Ministerului Finanțelor Publice; de asemenea, avizează obligatoriu toate actele administrative individuale care au legătură cu activitatea de asigurare; [...]*

c) *autorizează practicarea asigurărilor obligatorii stabilite prin lege și încasează ca venituri proprii o contribuție procentuală din valoarea primelor brute încasate, aferente asigurărilor respective, în vederea exercitării supravegherii și controlului activității de asigurări obligatorii, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;*”;

— Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000: „*Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și norme prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări.*”;

— Art. 41¹ alin. (1): „*Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme privind rezolvarea corespunzătoare a reclamațiilor și, pe cale amiabilă, a disputelor dintre intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări și asigurați.*”;

— Art. 42 alin. (1)—(3) din Legea nr. 32/2000: „(1) *În toate problemele privind reglementarea activității de asigurare și reasigurare se aplică prevederile prezentei legi.*

(2) *Orice dispoziții referitoare la asigurări și reasigurări, stabilite prin legi speciale, sunt administrate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.*

(3) *În caz de conflict între dispozițiile prezentei legi și prevederile conținute în alte acte normative se aplică prevederile prezentei legi.*”;

— Art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000: „*Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.*”

24. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la condițiile de calitate ale legii, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 61 alin. (1), teza a doua, referitor la rolul Parlamentului, precum și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reglementează cu privire la faptul că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției suspendă executarea. Este vorba, în mod evident, despre executarea sancțiunilor principale și complementare aplicate în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, care reglementează regimul juridic al contravențiilor.

26. Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. Referitor la

condiția de admisibilitate privind relevanța unei excepții de neconstituționalitate, în jurisprudența sa Curtea a reținut că prima teză a art. 146 lit. d) din Constituție, privind excepția de neconstituționalitate ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial, reglementează un control de constituționalitate *a posteriori*, concret și incident, ce presupune *sine qua non* existența unui litigiu în cadrul căruia să se invoce neconstituționalitatea unor acte normative de reglementare primară care să aibă legătură cu soluționarea acestuia (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 2 aprilie 2019, paragraful 14). Acest control de constituționalitate este *a posteriori* pentru că vizează acte normative de reglementare primară intrate în vigoare. Este un control concret pentru că pornește de la un litigiu concret, aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, aceasta din urmă sesizând judecătorul constituțional doar cu soluționarea chestiunii de constituționalitate, adică a raportului abstract de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția. În sfârșit, acesta este un control incident, pentru că apare în cadrul unui litigiu pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești, dar nu poate fi soluționat de aceasta, ci trebuie deferit Curții Constituționale, care îl va soluționa fără a cunoaște sau interveni pe fondul cauzei litigioase care l-a determinat. Însă Curtea Constituțională nu poate analiza conformitatea unor acte normative cu Constituția în absența unei legături relevante între textul de lege criticat și procesul pendinte. Prin urmare, Curtea a constatat că, de principiu, condiționarea sesizării sale cu o excepție de neconstituționalitate de legătura dispoziției legale criticate cu soluționarea cauzelor reprezintă un aspect esențial al acestui tip de control de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, paragraful 19).

27. Analizând cauza în care a fost ridicată prezenta excepție, Curtea constată că aceasta nu are ca obiect o plângere introdusă împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, ci o acțiune în repararea prejudiciului patrimonial suferit în urma unui accident rutier, întemeiată pe art. 998 din Codul civil din 1864, Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și Legea nr. 32/2000. Aplicând considerentele de principiu anterior evocate, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a **prevederilor** art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu îndeplinește condiția de admisibilitate a legăturii cu soluționarea cauzei, astfel că aceasta va fi respinsă ca inadmisibilă.

28. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a celorlalte texte de lege criticate, Curtea se va raporta la cadrul normativ în vigoare la data săvârșirii accidentului, respectiv la prevederile Legii nr. 136/1995 și ale Legii nr. 32/2000 în forma în vigoare la data de 5 iunie 2007. Astfel, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor s-a înființat ca autoritate administrativă autonomă de specialitate, autofinanțată, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București. Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor erau numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, la propunerea comisiilor reunite, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților. Numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se făcea de pe lista comună propusă de Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, iar revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere

a Asigurărilor se făcea la propunerea comisiilor reunite ale Parlamentului, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, în ședința comună a celor două Camere, în situația în care acesta înceta să îndeplinească condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau dacă se făcea vinovat de abateri grave, incompatibile cu funcția sa [a se vedea art. 4 alin. (2), (7) și (9) din Legea nr. 32/2000]. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor avea ca atribuție principală, printre altele, elaborarea și avizarea proiectelor de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu. Bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor avea ca surse principale taxele plătite de asigurătorii și brokerii de asigurare care solicitau autorizarea, precum și taxele de funcționare stabilite la un procent din valoarea primelor brute încasate în perioada pentru care erau datorate [a se vedea art. 10, 13 și 36 din Legea nr. 32/2000].

29. Analizând modul de constituire, atribuțiile și modul de finanțare ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Curtea reține că aceasta este o autoritate administrativă autonomă, înființată în conformitate cu art. 116 alin. (2) teza finală și art. 117 alin. (3) din Constituție. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la conceptul de înființare a unei autorități administrative autonome, „acesta cuprinde elementele de bază care definesc natura juridică a autorității publice în cauză, drept care acestea trebuie să facă obiectul legii organice” (Decizia nr. 52 din 1 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 7 martie 2018, paragraful 35). Alte autorități autonome administrative sunt, spre exemplu, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații sau Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 908 din 16 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 27 ianuarie 2021, paragraful 71, și Decizia Curții Constituționale nr. 222*) din 28 aprilie 2022, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii).

30. Curtea constată că din formula de atestare a Legii nr. 32/2000 rezultă că aceasta a fost adoptată ca lege organică, iar în cuprinsul ei sunt avute în vedere aspectele esențiale care sunt în legătură intrinsecă cu dispoziția normativă de înființare, respectiv atribuțiile și actele comisiei. Prin urmare, critica autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia prin textele de lege criticate — care reglementează atribuțiile și actele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor — se aduce atingere art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, nu poate fi primită, deoarece înființarea comisiei este rezultatul procesului de legiferare atribuit al Parlamentului și are ca temei art. 116 alin. (2) teza finală și art. 117 alin. (3) din Constituție. Totodată, Curtea constată că actele adoptate de comisie, respectiv avize, norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui comisiei, decizii și circulare [potrivit art. 4 alin. (26) și (27) din Legea nr. 32/2000 în redactarea de la data producerii accidentului], sunt adoptate pentru îndeplinirea atribuțiilor sale înscrise în lege.

31. În ceea ce privește încălcarea principiului egalității în drepturi, cu motivarea că prin textele de lege criticate sunt favorizați asigurătorii care plătesc sume ce se fac obiect la bugetul Comisiei, Curtea reține că acestea reprezintă alegații ale autoarei excepției care însă nu se pot converti în critici de neconstituționalitate a textelor de lege criticate.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 222/2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Partea I, nr. 800 din 12 august 2022.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Cizeta Trans — S.R.L. din Oradea, prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență Andor Mircea, în Dosarul nr. 3.516/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 8 și ale art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România și dispozițiile art. 4 alin. (2) și (27), ale art. 5 lit. a) și c), ale art. 8 alin. (1), ale art. 41¹ alin. (1), ale art. 42 alin. (1)—(3) și ale art. 42¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina-Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 395

din 15 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Vâlcea în Dosarul nr. 2.705/90/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.275D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referitor la critica privind art. 76 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2006, reprezentantul Ministerului Public apreciază că textul criticat nu încalcă accesul liber la justiție și nici nu afectează drepturile creditorilor de bună-credință și diligenți. În

ceea ce privește dispozițiile art. 76 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, reprezentantul Ministerului Public arată că este un mijloc de apărare al debitorului, care nu încalcă nicio dispoziție constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.705/90/2018, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Vâlcea într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de atragere a răspunderii civile delictuale formulată de autoare împotriva debitoarei Societatea Uzina Mecanică Băbeni — S.A. din Băbeni.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că accesul liber la justiție trebuie să fie un drept concret și efectiv, iar nu unul teoretic și iluzoriu. Cu alte cuvinte, justițiabilul trebuie să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act care aduce atingere drepturilor sale.

6. În situația în care accesul liber la justiție este deja supus unor condiții legale, instanțele de judecată trebuie să evite un formalism excesiv atunci când aplică regulile de procedură, pentru a nu aduce atingere caracterului echitabil al procesului.

7. De asemenea, autoarea susține că este încălcat dreptul de acces la o instanță în situația în care cauza sa este examinată exclusiv de către un complet de judecată specializat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „(1) *El* (titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut în acest sens — s.n.) *nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată al persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.*

(2) *Decăderea va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.*”

12. Curtea reține că Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, ținând cont de prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit căroră „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, precum și de Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor criticate.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale

art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație, ale art. 53 alin. (1) și (2) teza întâi și teza a doua formularea finală privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 6 paragraful 1 teza întâi privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv, ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și ale art. 18 privind limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autoarea consideră că reglementările criticate contravin și prevederilor art. 8, ale art. 10 teza întâi, ale art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și celor ale art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea susține că i-ar fi îngădit accesul la justiție în cazul în care dispozițiile criticate nu i-ar mai permite să solicite, pe calea dreptului comun, plata unor creanțe anterioare deschiderii procedurii de insolvență după ce debitoarea sa a reintrat în circuitul comercial, ca urmare a finalizării cu succes a etapei de reorganizare.

15. Astfel, pentru a stabili dacă, în cauza dedusă controlului, textele criticate aduc atingere accesului liber la justiție, Curtea va verifica dacă a existat o eventuală restrângere a acestui drept, precum și condițiile în care această eventuală restrângere ar fi intervenit.

16. Pornind chiar de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pe care autoarea o citează, respectiv Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, Curtea Constituțională observă că instanța europeană a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut; el poate permite restricții admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat. Elaborând o astfel de reglementare, statele se bucură de o anumită marjă de apreciere. Totuși, restricțiile aplicate nu pot limita accesul persoanei într-o asemenea manieră sau până într-acolo încât dreptul să fie atins în însăși substanța sa.

17. În acord cu jurisprudența instanței europene, Curtea Constituțională a reținut că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție, a căror stabilire este de competența exclusivă a legiuitorului, așa cum reiese din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căroră li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 110 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 22 martie 2005, Decizia nr. 400 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1012 din 3 noiembrie 2004).

18. Mai mult, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene, accesul liber la justiție nu este un drept absolut, el putând fi configurat de legiuitor dacă nu este afectată substanța dreptului. În fapt, legiuitorului îi revine obligația pozitivă de a adopta reguli de procedură, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale. Astfel, stabilirea unor condiții pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție.

19. Referitor la sancțiunea decăderii aplicabilă în speța dedusă controlului, Curtea a reținut în Decizia nr. 1.022 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 22 septembrie 2011, că instituția decăderii se fundamentează pe însuși scopul termenelor de procedură. Astfel, ea este destinată să garanteze celeritatea procedurii judiciare, să contribuie la apărarea intereselor legitime ale părților și să garanteze securitatea raporturilor juridice. Instituția decăderii, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură a îngreuna dreptul la un proces echitabil, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității securității raporturilor juridice civile.

20. Transpunând aceste considerente la situația concretă a speței deduse controlului, Curtea constată că nu există nicio încălcare a accesului liber la justiție sau a dreptului la un proces echitabil deoarece autoarea a avut acces efectiv la o instanță de judecată competentă, care a examinat argumentele sale, precum și mijloacele de probă prezentate în susținerea punctului său de vedere, în condiții de contradictorialitate, publicitate și egalitate de arme.

21. Faptul că, în speța de față, cauza a fost examinată de un complet specializat nu a adus atingere dreptului autoarei de acces la instanță, așa cum susține aceasta. Specializarea completului de judecată are rolul de a asigura în mod eficient accesul la justiție, întrucât garantează că judecătorul cauzei are cunoștințe aprofundate în domeniul în care este chemat să se pronunțe.

22. Nici faptul că autoarea nu are acces la o instanță de judecată nespecializată pentru a obține examinarea pretențiilor sale în afara cadrului instituit de legea care reglementează procedura insolvenței nu conduce la încălcarea drepturilor constituționale invocate de autoare. Accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție și dreptul la un proces echitabil reglementat de actele normative europene nu garantează dreptul justițiabilului de a avea acces la toate instanțele de judecată și la toate căile de atac reglementate de legislația națională.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Vâlcea în Dosarul nr. 2.705/90/2018 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 76 alin. (1) teza a doua și alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie

23. De altfel, în jurisprudența sa (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009), Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

24. Împrejurarea că legiuitorul a stabilit că recuperarea creanțelor deținute împotriva unui debitor supus procedurii de insolvență se va realiza în cadrul prevăzut de legea specială, cu respectarea strictă a regulilor de procedură prevăzute de acest act normativ, nu aduce atingere substanței dreptului de acces liber la justiție, ci urmărește să creeze un cadru procesual clar, previzibil și accesibil, care să permită oricărei persoane interesate să își apere drepturile și interesele legitime.

25. În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de autoare, Curtea Constituțională constată că, în speța dedusă controlului, autoarea excepției se află într-o situație distinctă de cea existentă în cauzele citate de aceasta, astfel încât considerentele instanței europene nu sunt aplicabile în speță.

26. Referitor la modalitatea de aplicare a regulilor de procedură de către instanțele de judecată, Curtea reține că aceste aspecte excedează competenței sale. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14), instanțele judecătorești au competența exclusivă de a soluționa probleme care țin de aplicarea legii.

27. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

28. Nu în ultimul rând, Curtea constată că susținerea generală a autoarei referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 11, 20, 31 și 148 din Constituție nu poate fi primită, deoarece autoarea nu motivează în ce anume constă pretinsa contrarietate a reglementărilor criticate cu normele de referință invocate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 423

din 29 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Cristian Deliorga	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Marinică Georgescu în Dosarul nr. 931/101/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.448D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 758 din 9 noiembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 1.008 din 17 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 931/101/2016, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marinică Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de autorul excepției împotriva unei sentințe civile prin care i s-a respins o cerere de revizuire a unei sentințe civile formulată în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 803 din 24 noiembrie 2015.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate din Legea nr. 304/2004 referitoare la compunerea completelor de judecată sunt neconstituționale. În acest sens, arată că, potrivit extraselor din hotărârile Colegiului de Conducere al Curții de Apel Craiova referitoare la stabilirea și compunerea completelor de judecată, rezultă că la această instanță componența completelor, începând din anii 2013—2014, publicată pe pagina de internet a instanței se repetă în fiecare an, până în anul 2019. În fapt, la începutul fiecărui an nu se stabilește compunerea completelor, ci se confirmă vechile complete ca fiind statornice. Dispozițiile criticate nu permit schimbarea componenței completului de judecată. Faptul că în același act normativ, Legea nr. 304/2004, la art. 32 este prevăzută în mod special o altă procedură privind compunerea completelor de 5 judecători, care se face prin tragere la sorți, demonstrează că legea nu este aceeași pentru

toți justițiabilii. Or, potrivit art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, toți oamenii sunt egali în fața legii. Observând cele două texte menționate din Legea nr. 304/2004, se deduce că unii cetățeni beneficiază de complete formate prin tragere la sorți, iar alții sunt judecați de complete prestabilite de către colegiile de conducere ale instanțelor. În cazul de față, dreptul la o protecție egală în fața legii este încălcat, justiția nefiind unică, imparțială și egală pentru toți, ceea ce încalcă dispozițiile art. 124 din Constituție.

6. Se susține că dispozițiile criticate din Legea nr. 304/2004 contravin și prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, întrucât membrii completului pot fi prieteni, rude, pot avea anumite interese etc.

7. În final, se arată că nelegalitatea constituirii completelor de 3 judecători provine din faptul că aceștia nu sunt aleși aleatoriu, ci sunt stabiliți de către colegiile de conducere ale instanțelor, iar, mai nou, de către președintele instanței. Tragerea la sorți a membrilor completelor, atât la înființare, cât și la începutul fiecărui an calendaristic, ar asigura justițiabilului siguranță și încredere cu privire la actul de justiție.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, prin raportare la art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, având următoarea redactare:

— Art. 41 alin. (1): „*Secțiile curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe, prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. Completurile specializate ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează de președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al fiecărei instanțe.*”;

— Art. 52 alin. (1): „*Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind egalitatea în fața legii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 71 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 25 mai 2021, Decizia nr. 470 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1164 din 8 decembrie 2021, sau Decizia nr. 758 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 14 ianuarie 2022, constatând constituționalitatea acestora, prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor invocate în prezenta cauză cu privire la competența colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și ale judecătorilor de a stabili modalitatea de desemnare a membrilor completelor de judecată.

15. Referitor la critica privind încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 71 din 9 februarie 2021, precitată, paragrafele 33—37, Curtea a observat că se critică însăși ideea de investire *ex lege* a colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și ale judecătorilor cu competența de a stabili compunerea completelor. Curtea a apreciat că legiuitorul are opțiunea să stabilească el însuși organul competent să aprobe/valideze compunerea completelor de judecată sau, din contră, să lase acest aspect în sfera actelor administrative normative. Investirea/Desemnarea colegiilor de conducere *ex lege* cu competența de a stabili ele însele compunerea completelor de judecată nu pune nicio problemă de constituționalitate. Curtea nu are competența să cenzureze opțiunea legiuitorului de a stabili la nivelul curților de apel, al tribunalelor sau al judecătorilor organul competent să aprobe/valideze compunerea completelor de judecată, iar la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție să lase stabilirea organului competent în sarcina colegiului de conducere.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marinică Georgescu în Dosarul nr. 931/101/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 41 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2022.

PREȘEDINTE
CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 334/2021

privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 15,5982 ha din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Dezvoltări ale SNT în zona de nord-est a României în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu gaze naturale a zonei, precum și al asigurării capacităților de transport spre Republica Moldova”, obiectiv Conductă de transport gaze naturale Onești—Gherăești

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 334/2021 privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 15,5982 ha din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale „Dezvoltări ale SNT în zona de nord-est a României în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu gaze naturale a zonei, precum și al asigurării capacităților de transport spre Republica Moldova”, obiectiv Conductă de transport gaze naturale Onești—Gherăești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 29 martie 2021, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul hotărârii va avea următorul cuprins:**

„HOTĂRÂRE

privind aprobarea ocupării temporare a terenului în suprafață de 15,6289 ha din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș, pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale «Dezvoltări ale SNT în zona de nord-est a României în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu gaze naturale a zonei, precum și al asigurării capacităților de transport spre Republica Moldova», obiectiv Conductă de transport gaze naturale Onești—Gherăești”

2. **La articolul 1, alineatele (1)—(3) și (6) vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Se aprobă ocuparea temporară a terenului forestier în suprafață de 15,6289 ha din fondul forestier național, de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș, pentru proiectul de importanță națională în domeniul gazelor naturale «Dezvoltări ale SNT în zona de nord-est a României în scopul îmbunătățirii aprovizionării cu gaze naturale a zonei, precum și al asigurării capacităților de transport spre Republica Moldova», obiectiv Conductă de transport gaze naturale Onești—Gherăești.

(2) Terenul prevăzut la alin. (1) este compus din terenul forestier în suprafață de 11,8789 ha aflat în proprietatea publică a statului, terenul forestier în suprafață de 2,6092 ha aflat în proprietatea privată a persoanelor juridice și terenul forestier în suprafață de 1,1408 ha aflat în proprietatea privată a persoanelor fizice.

(3) Terenul forestier în suprafață de 11,8789 ha, aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva este localizat astfel: pe raza

Ocolului Silvic Fântânele, din cadrul Direcției Silvice Bacău (11,4335 ha) în U.P. I Trebes, u.a. 117 A% = 0,8741 ha, u.a. 116 B% = 0,5037 ha, u.a. 114 % = 0,5335 ha, u.a. 113 A% = 0,5905 ha, u.a. 113 B% = 0,0215 ha, u.a. 111 % = 0,4829 ha, u.a. 110 A% = 0,5298 ha, u.a. 180 L% = 1,0897 ha, u.a. 109 A% = 0,5303 ha, u.a. 109 C% = 0,0445 ha, u.a. 107 A% = 0,1943 ha, u.a. 107 B% = 0,1796 ha, u.a. 106 E% = 0,1336 ha, u.a. 106 A% = 0,1049 ha, u.a. 100 % = 0,0904 ha, u.a. 101 A% = 0,0378 ha, u.a. 106 C% = 0,0718 ha, u.a. 103 A% = 0,7902 ha, u.a. 103 D% = 0,3702 ha, U.P. II Fântânele, u.a. 6 B% = 1,0394 ha, u.a. 7 B% = 0,1364 ha, U.P. III Lespezi, u.a. 67 A% = 0,6686 ha, u.a. 67 B% = 0,2474 ha, U.P. IV Racova, u.a. 70 A% = 0,1945 ha, u.a. 71 A% = 0,4842 ha, u.a. 72 A% = 0,3487 ha, u.a. 73 C% = 0,6833 ha, u.a. 74 C% = 0,4577 ha, pe raza Ocolului Silvic Livezi, din cadrul Direcției Silvice Bacău (0,0307 ha) în U.P. III Coman, u.a. 107 D% = 0,0307 ha și pe raza Ocolului Silvic Roman, din cadrul Direcției Silvice Neamț (0,4147 ha) în U.P. I Dulcești, u.a. 113 B% = 0,0288 ha și 113N% = 0,3859 ha.

(6) Ocuparea temporară din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (1) se face cu defrișarea vegetației forestiere după cum urmează: pe raza Ocolului Silvic Fântânele (10,3438 ha) în U.P. I Trebes, u.a. 117 A% = 0,8741 ha, u.a. 116 B% = 0,5037 ha, u.a. 114 % = 0,5335 ha, u.a. 113 A% = 0,5905 ha, u.a. 113 B% = 0,0215 ha, u.a. 111 % = 0,4829 ha, u.a. 110 A% = 0,5298 ha, u.a. 109 A% = 0,5303 ha, u.a. 109 C% = 0,0445 ha, u.a. 107 A% = 0,1943 ha, u.a. 107 B% = 0,1796 ha, u.a. 106 E% = 0,1336 ha, u.a. 106 A% = 0,1049 ha, u.a. 100 % = 0,0904 ha, u.a. 101 A% = 0,0378 ha, u.a. 106 C% = 0,0718 ha, u.a. 103 A% = 0,7902 ha, u.a. 103 D% = 0,3702 ha, U.P. II Fântânele, u.a. 6 B% = 1,0394 ha, u.a. 7 B% = 0,1364 ha, U.P. III Lespezi, u.a. 67 A% = 0,6686 ha, u.a. 67 B% = 0,2474 ha, U.P. IV Racova, u.a. 70 A% = 0,1945 ha, u.a. 71 A% = 0,4842 ha, u.a. 72 A% = 0,3487 ha, u.a. 73 C% = 0,6833 ha, u.a. 74 C% = 0,4577 ha, pe raza Ocolului Silvic Roman (0,0288 ha) în U.P. I Dulcești, u.a. 113 B% = 0,0288 ha, pe raza Ocolului Silvic Blăgești (2,3143 ha) în U.P. II Buda, u.a. 4C% = 0,8376 ha, u.a. 5B% = 0,4694 ha, u.a. 6B% = 0,4022 ha, u.a. 7% = 0,4276 ha, u.a. 8B% = 0,1166 ha, u.a. 53A% = 0,0609 ha, pe raza Ocolului Silvic Fântânele (0,9766 ha) în U.P. IV Racova, u.a. 11/1 = 0,1052 ha, 11/2 = 0,0736 ha, 11/3 = 0,0918 ha, 11/4 = 0,0548 ha, 11/5 = 0,0046 ha, u.a. 14/1 = 0,0218 ha, 14/2 = 0,1069 ha, 14/3 = 0,1784 ha, 14/4 = 0,0193 ha, 14/5 = 0,1690 ha, 14/6 = 0,0148 ha, u.a. 166 A = 0,0800 ha, u.a. 166 B = 0,0564 ha și pe raza Ocolului Silvic Livezi (0,1949 ha) în U.P. I Bârsănești,

u.a. 167 = 0,0832 ha, u.a. 168 = 0,0810 ha și în U.P. III Coman, u.a. 107 D% = 0,0307 ha.”

3. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. a achitat în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat în administrare la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, garanția pentru ocuparea temporară a terenului prevăzut la art. 1, în suprafață

de 15,6289 ha, în cuantum de 2.887.595,63 lei, cu ordinul de plată nr. 1.444 — referință nr. 058EPOT202940059 din 20.10.2020 și cu ordinul de plată nr. 22 — referință nr. 22011411290042 din 14.01.2022.”

4. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Terenurile forestiere în suprafață de 13,8584 ha, prevăzute la art. 1 alin. (6), se redau apte de a fi împădurite și fără restricții în ceea ce privește reinstalarea vegetației forestiere.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Robert-Eugen Szép,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

București, 8 decembrie 2022.

Nr. 1.459.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea descrierii tehnice a unor drumuri forestiere,
precum și trecerea cu titlu gratuit a acestora și a terenurilor aferente din domeniul public al statului
și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public
al municipiului Toplița, județul Harghita**

Având în vedere prevederile art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (1) și art. 2 din Legea nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 288 și 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice a unor drumuri forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea, cu titlu gratuit, a drumurilor forestiere având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2 din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Toplița, județul Harghita, în scopul întreținerii, reabilitării și modernizării acestora.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea, cu titlu gratuit, a terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 2 din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului

Toplița, județul Harghita, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, în scopul întreținerii, reabilitării și modernizării acestora.

(2) Pentru terenurile aferente drumurilor forestiere prevăzute la alin. (1) și pentru drumurile prevăzute la art. 2, Consiliul Local al Municipiului Toplița asigură respectarea regimului silvic potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin structurile teritoriale competente, are responsabilitatea de a monitoriza respectarea prevederilor alin. (2).

Art. 4. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere prevăzute la art. 2 și a terenurilor aferente acestora prevăzute la art. 3 alin. (1) se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea art. 5 din Normele metodologice referitoare la criteriile și modalitățile practice de aplicare a prevederilor Legii nr. 192/2010 privind trecerea unor drumuri forestiere, a căilor ferate forestiere și a lucrărilor de corectare a torenților din domeniul public al statului și din administrarea

Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora, aprobate prin Ordinul ministrului apelor și pădurilor nr. 1.019/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 septembrie 2019.

Art. 5. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Robert-Eugen Szép,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 8 decembrie 2022.

Nr. 1.460.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului
și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru care se actualizează descrierea tehnică

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva anterior actualizării	Datele de identificare ale drumurilor forestiere aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva pentru care se actualizează descrierea tehnică conform măsurătorilor topografice	Valoarea (lei)	Situația juridică actuală a bunului
1	5628	8.04.04	DAF Lomas-Puturosu-Prelungire 16,3 km	drum auto forestier lungime — km suprafață — ha CF —	Lungime — 16,3 km, suprafață — 9,1893 ha, CF — 56695, 56701, 56702, 56703, 56705, 56706, 56707, 56708, 56710, 56711, 56730, 56732, 56807	34.979	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
2	5620	8.04.04	DAF Puturosu Prelungire 4,5 km	drum auto forestier lungime — km suprafață — ha CF —	Lungime — 4,5 km, suprafață — 3,6476 ha, CF — 56809	49.343	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120
Total						84.322	

DATELE DE IDENTIFICARE

ale drumurilor forestiere care trec din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Toplița, județul Harghita

Nr. crt.	Denumirea drumului forestier	Codul de clasificare	Indicativul drumului în amenajament	Lungime — km —	Persoana juridică de la care trece bunul imobil	Persoana juridică la care trece bunul imobil	Nr. de inventar MF	Valoarea de inventar MF — lei —	Valoarea de inventar cu care se transmite bunul — lei —	Carte funciară
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	DAF Lomas-Puturosu-Prelungire 16,3 km	8.04.04	Ocolul Silvic Toplița, UP II Voivodeasa, ua 153D, 154D	16,3	Statul Român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Municipiul Toplița, județul Harghita, CUI 4245178	5628	34.979	34.979	CF — 56695, 56701, 56702, 56703, 56705, 56706, 56707, 56708, 56710, 56711, 56730, 56732, 56807
2	DAF Puturosu Prelungire 4,5 km	8.04.04	Ocolul Silvic Toplița, UP II Voivodeasa, 156D	4,5	Statul Român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Municipiul Toplița, județul Harghita, CUI 4245178	5620	49.343	49.343	CF — 56809

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor aferente drumurilor forestiere care trec din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Toplița, județul Harghita

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care trece cu titlu gratuit bunul imobil	Persoana juridică la care trece cu titlu gratuit bunul imobil	Localizarea terenului în cadastrul forestier și în cadastrul general	Suprafața — ha —	Nr. de inventar MF	Situația juridică (actuală)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Municipiul Toplița, județul Harghita	8.04.02	Statul Român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Municipiul Toplița, județul Harghita, CUI 4245178	Ocolul Silvic Toplița, UP II Voivodeasa, ua 153D, 154D CF — 56695, 56701, 56702, 56703, 56705, 56706, 56707, 56708, 56710, 56711, 56730, 56732, 56807	9,1893	1364 parțial	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, potrivit Legii nr. 46/2008 — Codul silvic
2	Municipiul Toplița, județul Harghita	8.04.02	Statul Român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva CUI 1590120	Municipiul Toplița, județul Harghita, CUI 4245178	Ocolul Silvic Toplița, UP II Voivodeasa, 156D CF — 56809	3,6476	1364 parțial	În administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, potrivit Legii nr. 46/2008 — Codul silvic

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 3.723
din 12 decembrie 2022

CASA NAȚIONALĂ
DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.004 din 13 decembrie 2022

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2
la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui
Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021
pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind
prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune
internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile
comune internaționale corespunzătoare medicamentelor
de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală,
pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări
sociale de sănătate, precum și denumirile comune
internaționale corespunzătoare medicamentelor care
se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008,
și a normelor metodologice privind implementarea acestora**

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 22.333 din 12.12.2022 al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 4.036 din 12.12.2022 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare art. 4 alin. (5) pct. 11 din Legea nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 și 474 bis din 6 mai 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

p. Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1222 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului ministrului finanțelor nr. 4.092/2022 pentru modificarea Specificațiilor tehnice și de utilizare a elementelor de bază ale facturii electronice — RO_CIUȘ — și a regulilor operaționale specifice aplicabile la nivel național, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.366/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1148 din 29 noiembrie 2022, la art. I pct. 2, cu referire la art. 3 alin. (2), în tabel, se fac următoarele rectificări:

— în coloana „Regula (RO)”, la rândurile corespunzătoare codurilor regulă BR-RO-100, BR-RO-160 și BR-RO-200, în loc de: „... valorile Sector 1, Sector 2, Sector 3, Sector 4, Sector 5, Sector 6...” se va citi: „... valorile SECTOR1, SECTOR2, SECTOR3, SECTOR4, SECTOR5, SECTOR6”;

— în coloana „Rule (ENG)”, la rândul corespunzător codului regulă BR-RO-110, în loc de: „If seller/buyer country (BT-39) is Romania and country code = RO then seller/buyer country subdivision (BT-39) must be provided in the form specified in ISO 3166-2:RO” se va citi: „If seller/buyer country is Romania and country code = RO then seller/buyer country subdivision must be provided in the form specified in ISO 3166-2:RO”;

— în coloana „A”, la rândul corespunzător codului regulă BR-RO-110, în loc de: „... BT-55” se va citi: „... BT-54”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

